

ULJANIK d.d.

u stečaju

HR 52100 PULA, Flaciusova 1, HRVATSKA, p.p. 120
e-mail: uljanik@uljanik.hr, web: www.uljanik.hr

4 St-117/2019-128

1152

Tel.: +385 (0)52 373 339
Fax.: +385 (0)52 373 646

Evid. br. / Ref. No.: H001.10.065

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Primljeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno)

- 5 - 03 - 2020 god. u 3 primjeraka sa priloza
i rubrika.

Pismeno stiglo poštom otvoreno - s oštećenim omotom.

Predano na poštu preporučeno dana 4.3.2020 god.

Pismeno taksirano sa kuna u taksenim markama

- nedostaje takso primljeno bez takse.

Primljena valjdnosti (pravog, taksona marke i sl.)

Vas znak/Your sign:

Nas znak/Our sign: MR/JN/PK

Datum/Date: Pula, 04.03.2020.

Potpis radnika:

Stečajni postupak:

Stečajni dužnik: ULJANIK STROJOGRAĐNJA DIESEL d.d. – u stečaju, OIB:35951488983

Stečajni vjerovnik: ULJANIK d.d. – u stečaju, OIB:56243843109, zastupan po stečajnoj upraviteljici Mariji Ružić

U ostavljenom zakonskom roku Uljanik d.d. – u stečaju, podnosi

ŽALBU

spram rješenja Trgovačkog suda u Pazinu, 4 St-117/19, od 25.02.2020.

pravodobno

1. Žalba se podnosi poradi:

- bitne povrede odredaba stečajnog postupka i
- pogrešne primjene materijalnog prava.

2. Prvostupni sud je počinio bitnu povredu odredaba stečajnog postupka iz članka 354. stavak

1. Zakona o parničnom postupku (SL SFRJ, br. 4/77, 36/77, 6/80, 36/80, 43/82, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, NN, br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje: ZPP) u svezi s odredbom članka 10. i 108. stavak 2. Stečajnog zakona (NN, br. 71/15, 104/17, dalje: SZ).

2.1. Prema odredbi članka 108. stavak 2. SZ sud je dužan o zahtjevu za ukidanje odluke

• Osoba ovlaštena za zastupanje: Marija Ružić, stečajna upraviteljica
• Temeljni kapital / Capital stock: 100.687.500,00 HRK (uplaćen u cijelosti / entirely paid)
• Broj izdanih dionica / Nominalna vrijednost / No. of issued shares / Nominal share value: 3.356.250 à 30,00 HRK

BANKA I SJEDIŠTE / BANK AND ADDRESS
Privredna banka Zagreb d.d., Račkoga 6, 10000 Zagreb

IBAN
HR7223400091190027622

• Trgovački sud u Pazinu
Commercial Court in Pazin
• MBS / Reg No.: 040016740
• OIB / Personal identification number: 56243843109
• PDV id. broj / VAT number: HR56243843109

SWIFT CODE
PBZGHR2X

skupštine vjerovnika, ako je protivna zajedničkom interesu vjerovnika, donijeti odmah na skupštini na kojoj je podniet. Istina, ista odredba dopušta da u složenijim slučajevima sud odluku može odgoditi za osam dana. No, ukoliko sud odgađa odluku tada to mora konstatirati na ročišnom zapisniku.

2.2. Analizom sudskog zapisnika, u predmetu 4 St-117/19, od 17.02.2020., proizlazi da je stečajna upraviteljica stečajnog dužnika na tom ročištu predložila „ (...) *da se ukine upravo izglasana odluka skupštine vjerovnika jer je ista protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika iz razloga koji su već navedeni u podnescima i na današnjem ročištu.*“

2.3. Zapisnik završava konstatacijom da je ročište dovršeno u 14.14 sati.

Nigdje nema rješenja suda da li (ne)prihvata zahtjev stečajne upraviteljice za ukidanjem odluke skupštine a niti sadrži odluku da će se donošenje odluke odgoditi za osam dana jer se radi o složenom predmetu. A to je bit odredbe stavka 2. članka 108. SZ-a.

2.4. Iz iznijetoga nesporno proizlazi da prvostupni sud nije postupio po odredbi članka 108. stavak 2. SZ-a. Prvostupni sud je morao, na ročištu, donijeti rješenje o (ne)prihvatanju zahtjeva a samo obrazloženo rješenje mogao je dostaviti i naknadno. No, sud ne donosi niti odluku da će donošenje rješenja odgoditi za osam dana radi složenosti predmeta. Iz teksta pobijanog rješenja ne može se zaključiti da je sud pobijanu odluku donio po službenoj dužnosti.

2.5. SZ, u članku 108. stavak 2., kod donošenja rješenja o (ne)prihvatanju zahtjeva za ukidanjem odluke skupštine vjerovnika, rabi izričaj „ (...) *sud je dužan odlučiti odmah (...)*“. Iz toga proizlazi da je prvostupni sud propustio odluku donijeti sukladno narečenoj zakonskoj odredbi. Propuštanjem donošenja odluke odmah na ročištu onemogućava sud da istu donosi naknadno (osim ako je donošenje odluke odgodio radi složenosti predmeta). Kada sud propusti taj rok tada odluku više ne može donijeti temeljem zahtjeva stranaka već isključivo po službenoj dužnosti. U ovom konkretnom slučaju prvostupni sud, u pobijanom rješenju, niti ne pokušava opravdati ne donošenje rješenja odmah složnošću predmeta, jer je nemoguće obrazložiti o čemu bi se ta složenost, u konkretnom slučaju, odražavala. Iz pobijanog rješenja ne proizlazi da je donijeto po službenoj dužnosti.

Slijedom iznijetoga bitna povreda prvostupnog suda dovela je do toga da se doneseno rješenje ima smatrati nezakonitim i nevaljanim.

3. Prvostupni sud je, iz razloga opisanih u t. 2. ove žalbe, počinio i bitnu povredu odredaba stečajnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 4. ZPP-a u svezi s odredbom članka 10. SZ-a.

Pobliže obrazloženje, poradi nepotrebnog ponavljanja, vidi u t. 5. ove žalbe.

4. Prvostupni sud počinio je i bitnu povredu iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a u svezi s odredbom članka 10. SZ-a.

4.1. Obrazloženje pobijanog rješenja predstavlja *copy paste* sudskog zapisnika od 17.02.2020. i podneska stečajne upraviteljice stečajnog dužnika. Prvostupni sud ne daje relevantne odredbe zakona koje je primijenio na konkretan slučaj a i ne daje tumačenje pravnog standarda „*zajedničkog interesa stečajnih vjerovnika*“ u ovom konkretnom predmetu.

4.2. Dakle, pobijana odluka se ne može ispitati jer ima nedostataka a u mnogim segmentima proturječi sama sebi a nema niti razloga o odlučnim činjenicama. Pobliža obrazloženja za to daju se u t. 5. ove žalbe.

5. Prvostupni sud je i pogrešno primijenio materijalno pravo.

5.1. Prvostupni sud zapravo uopće nije primijenio materijalno pravo jer se niti u jednoj odredbi

obrazloženja ne poziva niti na jedan materijalnopravni propis. Jedini propis na koji se poziva je, procesnopravni, onaj iz članka 108. SZ-a.

5.2. Stečajni dužnik poslovni prostor na pomorskom dobru koristi temeljem ugovora o potkoncesiji zaključenog s žaliteljem. U tom ugovoru člankom 5. ugovoreno je „ 5.1. Potkoncesionar se obvezuje da pomorsko dobro koje je dobio na gospodarsko korištenje koristi isključivo za obavljanje djelatnosti za koje je registriran (....)“. Iz toga slijedi da je samo stečajni dužnik temeljem potkoncesije mogao obavljati legalnu djelatnost na pomorskom dobru. Posljedično tome Bene Trade ne može legalno umjesto stečajnog dužnika obavljati takovu djelatnost na pomorskom dobru a naročito ne temeljem ništetnog ugovora o zakupu. Isto predviđa i članak 9. „ 9.1. Potkoncesionar se obvezuje koristiti zemljište-pomorsko dobro i objekte podgradnje i nadgradnje za obavljanje djelatnosti za koje je registriran.“ Nije predviđena niti dopuštena opcija da stečajni dužnik nekom drugome temeljem bilo kakvog ugovora (a pogotovo ne ugovora o zakupu) povjeri obavljanje djelatnosti umjesto njega.

5.3. Stečajni dužnik je s Bene Trade d.o.o., dana 31.07.2019., zaključio ugovor o zakupu poslovnog prostora na potkoncesijskom području – pomorskom dobru. Iz članka 2. tog ugovora vidi se kako je cijena zakupa određena u visini od 51,5% potkoncesijske naknade koju stečajni dužnik plaća Uljaniku d.d. – u stečaju. Dakle, iz sadržaja samog ugovora daje se zaključiti da je potkoncesionar (stečajni dužnik) zaključio ugovor o pot-potkoncesiji s Bene Trade d.o.o. a što je protivno *lex specialisu* Zakonu o pomorskom dobru i morskim lukama (NN, br. 158/03, 100/04, 141/06, 38/09, 123/11, 56/16, 98/1, dalje: ZPDML). Ponajprije valja imati na umu da se (pot)koncesija daje na djelatnost a ne na prostor. Stoga, protivno je zakonu (pot)koncesijsku djelatnost davati u zakup! I takvi ugovori su ništetni.

5.4. Ukazuje se na odredbu članka 26. ZPDML-a prema kojem:

„ Ovlaštenik koncesije koji je dobio koncesiju za gospodarsko korištenje pomorskog dobra može sporedne djelatnosti manjeg opsega iz područja usluga dati na obavljanje pravnim i fizičkom osobama uz suglasnost tijela koje provodi prethodni postupak za davanje koncesije u cilju boljeg iskorištavanja pomorskog dobra.

Ovlaštenik koncesije dužan je osigurati da pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka i treće osobe s kojima stupa u pravne odnose, s obzirom na dobivenu koncesiju, ne upotrebljavaju ili gospodarski koriste pomorsko dobro suprotno uvjetima pod kojima mu je dana koncesija.“

Analizom ugovora o zakupu više je nego očito da se ne radi o tome da bi stečajni dužnik Bene Tradeu d.o.o. prepustio obavljanje svoje sporedne djelatnosti manjeg opsega, no da bi i to mogao učiniti *lege artis* za to mu je bila potrebna suglasnost Uljanika d.d. – u stečaju kao davatelja potkoncesije. Stečajni dužnik suglasnost nije niti tražio a niti bi je dobio.

5.5. Prvostupni sud se poziva na to da je stečajni dužnik, tj. njegova skupština vjerovnika, na izvještajnom ročištu donijela odluku da se nastavlja potkoncesija na lokaciji Pula za narednih šest mjeseci. Potkoncesija traje do isteka, oduzimanja ili raskida i bilo kakva odluka stečajnog dužnika je nepotrebna i nije na zakonu osnovana. Dakle, odluka skupštine je nepotrebna i protivna zakonu.

5.6. Prvostupni sud ne uzima u obzir osnovno pravilo da svaki sud, pa i stečajni, po službenoj dužnosti pazi na ništetnost ugovora. Prvostupni sud to nije (u)činio tijekom cijelog stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom. Dužnost suda bila je da već prilikom zaključenja ugovora o zakupu

reagira i ne dozvoli sklapanje ugovora koji je protivan pozitivnim propisima Republike Hrvatske (nema zakupa na općem – pomorskom dobru). Ne može nezakoniti, ništetan ugovor o zakupu poslovnog prostora na pomorskom dobru biti sredstvo stjecanja (pa i minimalnog) prihoda stečajnog dužnika. Nadalje, skupština vjerovnika uopće nije bila ovlaštena donijeti odluku da se nastavlja potkoncesija, i to, iz prostog razloga jer je ugovor o potkoncesiji na snazi dok ga davatelj potkoncesije ne otkaže ili raskine. Stečajni dužnik je bio ovlašten samo za odricanje od potkoncesije što je i učinjeno na ročištu od 12.09.2019.

5.7. Obrazloženje prvostupnog suda o tome da je prije predlaganja da se stečajni dužnik odrekne potkoncesije trebalo voditi računa o ugovoru o zakupu s Bene Trade je potpuno deplasirano. Što se ima voditi računa o ugovoru koji je pravno ništetan i ne proizvodi nikakve pravne učinke. Ovdje se može postaviti pitanje zašto sud nije, po službenoj dužnosti, a morao je, pazio je li pravni posao ništetan??

5.8. Nadalje, prvostupni sud brine gdje će se smjestiti imovina stečajnog dužnika u slučaju odreknuća od koncesije. To nije pitanje kojim se treba i mora baviti stečajni sud to je odnos između davatelja potkoncesije i potkoncesionara. Bit stečajnog postupka je što prije prodati i unovčiti stvari stečajnog dužnika a ne davati ih u zakup, tim više jer za stečajnog dužnika ne postoji stečajni plan.

5.9. Posebno je zabrinjavajuća konstatacija prvostupnog suda da „ (...) gospodarsku djelatnost ne vrši dužnik, već društvo BENE TRADE (...)“. Prvostupni sud izjednačava poslovanje stečajnog dužnika i Bene Trade smatrajući da ako Bene Trade, kao zakupac, obavlja posao koji je prije obavljao stečajni dužnik (u nešto manjem opsegu) da se ima smatrati da poslovna odnosno gospodarska aktivnost stečajnog dužnika nije prestala!! Dakle, prvostupni sud izjednačava legalnu djelatnost koju je obavljao stečajni dužnik s nelegalnom djelatnošću koju obavlja zakupac temeljem ništetnog ugovora. Opetovano ukazujemo da legalnu djelatnost na pomorskom dobru ne može obavljati nitko osim stečajnog dužnika!!

5.10. Ovdje valja ukazati da odluka o nastavku poslovanja može biti donesena samo radi nastavka poslovanja radi završetka poslova u stečaju, jer je to nužno radi sprječavanja štete na imovini stečajnog dužnika. Koji su to poslovi koje je stečajni dužnik trebao dovršiti i koja bi to šteta za njega nastala prestankom djelatnosti? Drugi razlozi za nastavak poslovanja u stečaju ne mogu opravdati odluku o nastavku djelatnosti. Samo je na temelju stečajnog plana (stečajni dužnik ga nema) moguće odstupiti od zakonske odredbe o unovčenju i raspodjeli stečajne mase. Tako i VTSRH, PŽ-42/09, od 17.02.2009.

5.11. Je li stečajni dužnik donio odluku o nastavku poslovanja? Nije. Na skupštini vjerovnika održanoj 21.10.2019. donijeta je odluka: „ *Obustavlja se poslovanje stečajnog dužnika.*“ Postavlja se logično pitanje što će stečajnom dužniku potkoncesija kada ne nastavlja poslovanje?? Ponovimo (pot)koncesija se daje za obavljanje djelatnosti. Umjesto da što žurnije unovči imovinu stečajnog dužnika, i time smanji troškove postupka, ide se na ništetan ugovor o zakupu. To sigurno nije u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

5.12. Nadalje, prvostupni sud navodi kako stečajni dužnik od zakupa ostvaruje priliv u stečajnu masu a to što je taj priliv iz ništavog ugovora to prvostupni sud uopće ne brine. Priliv, i da je zakonit, ne bi poslužio za namirenje vjerovnika već isključivo za servisiranje troška stečajnog dužnika. To je suprotno namjeni stečajnog postupka.

5.13. Institut ukidanja odluka skupštine vjerovnika uveden je da bi se spriječila nezakonitost

u provođenju stečajnoga postupka koju bi mogli prouzročiti vjerovnici svojim odlukama kao i zloupotreba većine vjerovnika koja bi nadglasavanjem manjine ostvarivala interese koji nisu zajednički interesi svih stečajnih vjerovnika. To ne znači da je dopušteno da nezakonitost stvara sam sud svojim odlukama. *Iura novit curia* pa je stoga prvostupni sud trebao, i morao, znati da je predmet zakupa poslovnog prostora onaj koji se nalazi na općem – pomorskom dobru, a zakupa na pomorskom dobru ne može biti. Također, zakup strojeva ne bi bio sporan da su oni dislocirani s pomorskog dobra, ali kako ih zakupoprimac koristi na pomorskom dobru, i u poslovnom prostoru na pomorskom dobru, i taj ugovor je ništetan.

5.14. Kada bi sporni ugovori o zakupu i bili zakoniti koju bi korist od njih konkretno imali stečajni vjerovnici. Da li bi iz njih naplatili barem dio svojih potraživanja. Odgovor je negativan, dakle, već iz tog razloga nije postojao osnov da sud ukine odluku skupštine vjerovnika jer je ista protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. Dapače, sud je svojom pobijanom odlukom nanio štetu stečajnom dužniku jer će nastavkom potkoncesije nastajati samo nove obveze stečajne mase, neće se obavljati djelatnost, te se neće smanjivati dug prema stečajnim vjerovnicima.

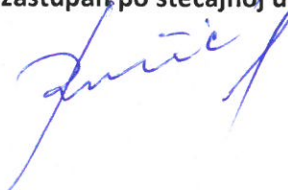
6. Cjelokupno obrazloženje prvostupnog suda je protivno pozitivnim propisima a dijelom je i arbitrarno jer se sud bavi nečim što nije u njegovoj nadležnosti (primjerice kako s imovinom stečajnog dužnika nakon prestanka potkoncesije i sl.). Odluka koju stečajni sud ukida po prijedlogu svakako bi trebala biti protivna temeljnim načelima stečajnog postupka i morala bi se odnositi na sve vjerovnike. U konkretnom slučaju žalitelj ne nalazi razloge koji bi doveli do zaključka da napadana odluka ispunjavaju razloge nevaljanosti tj. da je suprotna zajedničkim interesima svih vjerovnika. Osim samog navođenja članka 108. stavak 1. SZ-a, koji je procesnopravne naravi, ne navodi se niti jedan relevantan materijalnopravni propis.

7. Slijedom iznijetoga žalitelj

predlaže

da naslovni sud **ukine** pobijano rješenje i **sam sudi** na način da **odbije** zahtjev stečajnog upravitelja stečajnog dužnika s zahtjevom da se ukine odluka skupštine vjerovnika od 17.09.2019.

Uljanik d.d. – u stečaju
zastupan po stečajnoj upraviteljici Mariji Ružić

ULJANIK d.d. u stečaju
Pula, Flaciusova 1